

каже, че земята е твърде добра; но и тамъ старите хора съ забължиле, че седашните години не съ вече така плодородни, каквito съ биле преминалите. Доброто е пакъ, ако земята е много, а народът е малко, та старите ниви,—които съ ослабнали до толкова, щото не раждатъ вече както тръба,—могатъ да са изоставатъ, заместо тяхъ да са изоратъ цълни, т.е. такива места, по които рало още не е миновало, или да са засъятъ оние изоставени ниви, на които 15 или 20 години е съяно икоито съ служили само за коситба или за паша на добитакътъ. Такива цълни и такива залъжъли места съ са запазиле само въ оние места, дъгъ земя има много, а нѣма кой да я обработва. Тамъ, дѣто населението е гъсто, кива цълни пъма, а плодородието се вече и повече слабѣе, и ето тута хората съ захванали, заместо да хвърлятъ рѣтъ въ долищата, да го искарватъ на детата си. Но и такива земи, на които